

Hőskorszaki szakik emlékeiből

1944 ŐSZÉN HATALMAS TER-METŰ, klottnadrágos, meztláb-bas fiatalember állt meg a fiú-kollégium portájának ajtajában. Illedelmes köszönésére válaszul a portás rámondul:

- Maga meg mit akar itt?
- En lennék az új gondnok?
- A portás gyanakodva nézi:
- Hm. Cipője nincs?!

A reggeli tornagyakorlatok nem mindenkinek voltak inyére. Többben a mellékhelyiség ajtaját magukra zárva igyekeztek átvészelné a kritikák felőrá. A kollégium vezetősége tudomást szerezve a dolgokról egyik reggel meglepetést készített a lógósoknak. Rábeszélés helyett jókora

vödörrel vizet zúdítottak a WC-ben ülők nyakába. — Azt már nem tudhatták, hogy az egyik fülkében a kollégiumban lakó irodalom professzorukat fürdetik meg.

AMIKOR AZ ELLENSÉG KE-ZE betette a lábát az egyetemre, a haladó diákok éberségi brigádokat szerveztek. Az éjszakai őrködések célja az volt, hogy meg-óvják az intézményeket a „szabotázscsapatoktól”. Az Ady-téri épületben egyik alkalommal két nem egyértelműen bátor „éber” járta az alagsort. Az orvoskar el-hagyott hullakamráinak beton-kádjai kísértetiesé tették a he-lyet. Egyszerre az elől haladó fiú vérfagyasztó halálördítással der-medt meg a sötétben — térden-vágták. A félelmetes némaságban a zseblámpa fénye vakította el az ellenséget: a házmesterék kecskáját.

EGYES EGYETEMI ELŐADÁ-SOKON nem volt feltétlenül fon-tos a hallgatóságunk jegyzetelni, mert a díjtalan gyakornokok sokszorosítva árulták az órajeg-zeteket. Az egyik történelmet ok-tató professzor óráin nyugodtan lehetett akár kötni is. Itt szüle-tett meg a szállóigévé vált ver-sike:

„Egyetemre eljártamban,
Kötni láttam minden padban,
Felmerül a kérdés viszont,
Harisnyát-e, avagy viszonyt.”

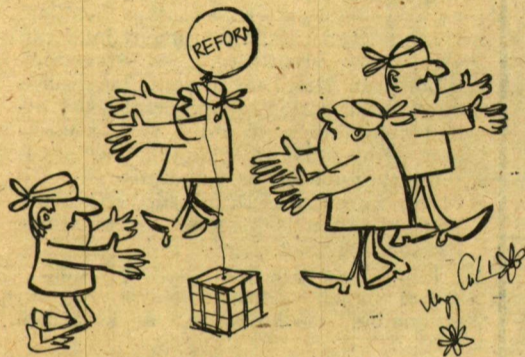
JELES BIOLÓGUSUNK EGYIK alkalommal Vásárhelyen tartott ismeretterjesztő előadást az em-ber származásáról. A résztvevők lényeges ellenvetés nélkül hall-gatták végig. Másnap reggel a vasúti kocsiban két idősebb pa-rasztasszony beszélgetésének aka-ratlan fültanújaként hallotta:

— Képzeld, Zsófi néni. Az es-te valami tanárember azt ma-gyarázta nekünk, hogy a majom-tól származunk. Tudja, úgy sze-rettem volna tőle megkérdezni, hogy akkor most miért nem lesz az állatkertben a csimpánznak embergereke.

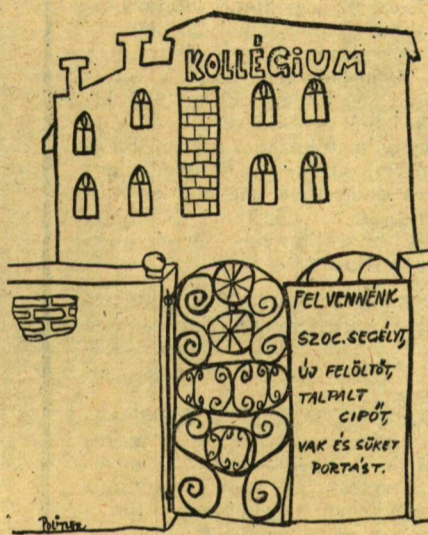
A HIÁNYOS FELSZERELÉSE-KET a tanszékeken úgy pótol-gatták, ahogy tudták. A biológiai intézetben az asszisztens rajzolta meg szénrel a szemléltető képe-ket. Egyik előadáson a profesz-szor magyarázat közben kiszólt a pedellusnak:

— Lázár bácsi, hozza be az ő-s-emberek képeit.

S Lázár bácsi fennen lobogtat-va bevonult Micsurin és Darwin házilag készített portréival.

Kép szöveg nélkül

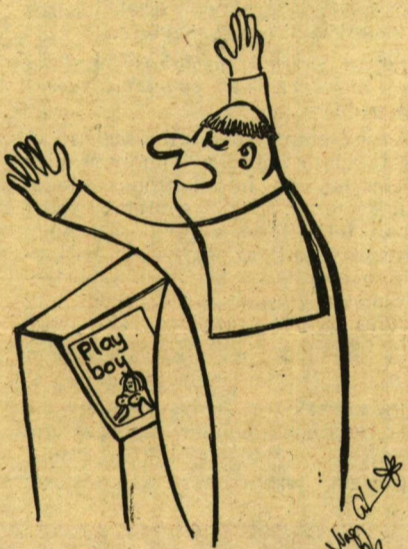
Kép szöveggel.

— Engedjenek előre, gyerekekkel vagyok!

Hihetetlen: — Azért kértem az átigazolósomat, hogy bizonyíthassak a tanulásban is. Most ké-szitem elő doktori értekezésemet

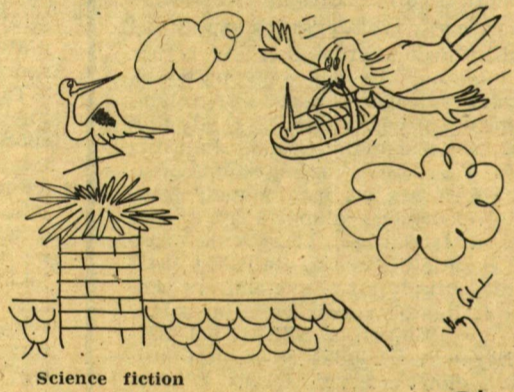

Kép szöveg nélkül

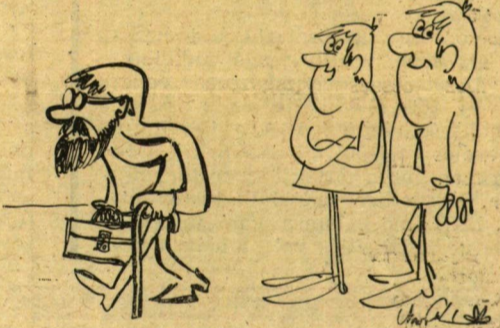
Nagy András
és Politzer Tamás
rajzai

Kép szöveggel.

Science fiction

— Pár évig jó lesz még KISZ-titkárnak

Gólya-bajnokság '69

Meglepően sok egyetemista igye-ke-zett szeptember 25-én délután az Ady-tér felé. A sportpályáról kihallatszó iz-gatott felkiáltások és labdapattogás magyarázatát a bejáratú ajtóra függesz-tett papíron találtuk: „A gólyabajnok-ság mai programja...”

Izgalom: „Hú, azt a hosszút ismerem, állati jó kosaras!” „Akár haza is me-hetünk, az a spiler egyedül rüg nekünk egy tízest!” „Idetalál az az ábrándos fűzfapoéta egyáltalán? Nem leszünk ki.” „Rám ne számítsatok, érettségi óta nem volt labda a kezemben”. „Láttátok mennyi felsős srác van odakint?” Zűrzavar. — A meccsek első perceiben a pályákon is: rohanás kereszthe-hozzába, eladott labdák, csodálkozóan, bocsánatkérően szétárt kezek: bement? Más-más stílushoz, játékrítmushoz szo-kott játékosok keresik a támadásokhoz a társakat, alkalmi kapusok rendezge-tik kétségbeesetten a hátsó alakzatokat, hogy valami azért kialakuljon. Lassan, de kialakul. Főleg a SZOTE férfi ko-sárlabdacsapata: 80 pontot dobna a bölcsészeknek. A pálya szélén egy-hangú a megállapítás: ez lesz az idén a legjobb gólyacsapat. Óh, szurkolói naivitás! — Jönnek a TTK lányok és 63:0-ra „ledobják” a jogászokat, kosár-meccsen a kéziseket. A kibicnek persze semmi se drága, tisztelik a jogász ál-doztatvátlalását, de a favorit máris a TTK női kosárlabdacsapata. — Azaz lenne, ha a paragrafusok becsületét oroszlanmódra, jó körömpasszokkal védő 11 srác hagyná: olyan 7 gólt rúgnak a tétékás fiúknak, hogy azok a megle-petéstől egyetlen-eggyel sem tudnak válaszolni.

S hogy mennyire igazuk volt a „Vár-juk ki a végét!” elvet vallóknak azt bizonyította az október 2-i újabb for-duló. Az ámuldozásából felébredt TTK-s focicsapat 5:1-re veri a bölcsé-szeket. A jogászok edzője viszont leg-szívesebben bedobná a törülközőt vagy bekötné vele a közönség szemét, hogy

ne lássák azt a hetest, amit az orvosok rúgnak csapatának. S míg ők a sors igazságtalanságain keseregnek a hideg zuhany alatt, addig az orvosok kosaras legénysége pillanatok alatt felforrósítja szurkolói szívét. Szikrázóan jó játékkal 83:11-re pontozzák ki jogász ellenfeleiket. „Hiába, ha valami egyszer meg-indul.” — jegyzi meg egy szurkoló. És mert a drukkernek mindig igaza van, már csak ezért sem lehet megállítani ezen a délutánon a TTK és a SZOTE gólyáit: minden meccsüket megnyernek és repdesnek a boldogságtól. Az ellen-felek pedig csak azért is, igen sportsze-rűen végig kitartanak. És ezzel belop-ják magukat a szurkolók szívébe — nem igen akad senki, aki eldöntené, hogy ki itt a nagyobb legény, aki út vagy aki állja. Régen volt ilyen gólya-bajnokság! Évekkel ezelőtt láttunk eny-nyire sportszerűen a karuk színeiért, a játék, a nemes vetélkedés kedvéért pá-lyára lépő elsőéveseket. Egyetérthetünk azzal a kari sportfelelőssel, aki azt mondotta, hogy „Ebben a gólyaverseny-ben nem a mindénáron való győzni-akarás kell, hogy a lényeg legyen, ha-nem az; minél több első ott legyen a pályán, sportoljon, szórakozzon és a közös játék jobban közösséggé ková-csolja őket.”

Az első forduló eredményei:
Labdarúgás: JTK—TTK: 7:0,
EZOTE—BTK: 5:1.
Férfi kosárlabda:
TTK—JTK: 27:24,
SZOTE—BTK: 80:2.
Női kosárlabda:
TTK—JTK: 63:0,
SZOTE—BTK: 35:16.
Férfi kézilabda:
TTK—JTK: 12:9,
SZOTE—BTK: 18:7.
Női kézilabda:
TTK—JTK: 15:3,
Az október 2-i eredmények:
Labdarúgás: SZOTE—JTK: 7:0,
TTK—BTK: 5:1.
Férfi kosárlabda:
SZOTE—JTK: 83:11,
TTK—BTK: 36:24.
Női kosárlabda:
SZOTE—JTK: 40:3,
TTK—BTK: 27:13.
Férfi kézilabda:
SZOTE—JTK: 10:12,
TTK—BTK: 21:4.
Női kézilabda:
SZOTE—JTK: 9:4.

SZABÓ MAGDOLNA

KRITIKUS KÉRDÉS KÉPBN

A kép sötét ferde vonalai nem állványozástól származnak, mégcsak nem is a be-járatot eselleg elzáró deszkáktól. A Gyógyszerésztudományi Kar épületét egyszerű-en bezárták. Kiderült róla, hogy életveszélyes. No, nem amiatt, hogy néhány év-el ezelőtt több mint tízmillió forint költséggel felújították, s azóta újabb két mil-lióért központi fűtést is kapott. A bauxitcement a hibás. Kérdésünk: a kapu be-zárása megoldotta volna ezt a problémát? Vagy eselleg mégis próbálnak valamit tenni e sokmilliót felemészített épület érdek ében?

